

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések
és nyiltéri közlemények
jutányosan közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal

Gromon-utca 2. sz. a.

Wittigshlager K. ezégnél.

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felölös szerkesztő:

Feymann Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigshlager K. könyvkereskedésében is felvétetnek
Gromon-utca 2. szám.

A városok ügyei.

Mult évben, virágos május havában
öszszgyülekeztek Győr falai között Magyar-
ország kulturális jelenének kimagasló oszlo-
pai, a városok s tanácskoztak ügyeik felől.

Részekre osztva taglalták tevékenységi
körük széles mezejét s nyomról-nyomra pon-
tokba foglalták tájfalmaikat és óhajaikat.

Győr városházának nagy csarnoka disze-
sebb tanácskozó testületet nem zárt még ma-
gába, mint ezt a városi parlamentet.

Majd minden törvényhatóságnak ott volt
a feje s ott voltak a városi közügyek köl-
csönösen ismert és tisztelt előharcosai az
egész országból.

A jegyzőköny is megkésztült idejében s
bizonyára meg lett küldve mindenhova, a
mely irányban csak elhangzott a gyűlés
szava . . .

Azóta csend van.

Egy udvarias táviratváltás történt a
kongresszus és a belügyminiszter között, de
más jelét nem vesszük annak, hogy a szó
tényleg odatalált-e, a hova czélozva volt.

Államférfiakról nem lehet mondani,
hogy fukarok, csak a szóval nem.

Azt kell tehát hinni, hogy vagy jól
meg akarják gondolni, mit feleljenek vagy
már meg is fontolták s nem felelnek semmit.

A semmi felelet, az is felelet.

Akár az egyik, akár a másik eset áll
azonban, a városoknak nem szabad be-
érni vele.

A városok érezzék saját súlyukat s ahhoz
mértén viselkedjenek.

Követeljük a városok, hogy az ő szavuk
olyan legyen, melynek hallatára álljon meg
sürgős munkájában a kormányzó hatalom s
szedje össze magát a feleletre. És semmi

esetre se legyen olyan, a melyet csak úgy
hallatlaná lehet minősíteni. Mert ez csak-
ugyan hallatlan és minősíthetlen elbánás volna.

Az ország ügyeinek intézésénél is a vá-
rosok a leghátulso sorban üldögélnek. Meg
is látszik a törvényeken. Még a közigazgatási
törvényekben is csak egy-egy zárjel jut szá-
mukra, mely a községekkel való analógiát
állapítja meg odavetőleg a vármegyei gon-
dolkozás keretében.

Földmivelők, ügyvédek, bankárok, vállal-
kozók, főbírák, újságírók mind számosabban
és megfelelőbben vannak képviselve parla-
mentünkben, mint a városok tulajdonképen
számbavehető, érdemleges képviselője.

Az az általános felfogás hogy a városok
csak maradjanak otthon és értsenek az ő
apró-cseprő ügyeikhez. Lavirozzanak a pol-
gári városkormányzás sokszemélyű, sokérdekű
helyi tavában s fogdossák ki maguknak e
tő kis halait.

Az országos pagonyokban való vadászat-
tól el vannak ütve ezek a grájlerek, a vá-
rosok, ott mások viszik a hangosabb szót.

Egyike azoknak a dolgoknak, melyeknek
meg kell változni azon mértékben, a mily
mértékben maga az élet megváltozott s a
min kijegyezsedtek a modern helyzet új al-
kotású értékkevei.

A városokat olyan szó illeti meg az or-
szág ügyeinek kormányzásában, a melynél
illetékesebb és hangosabb nem lehet egyéb
nagy tényezőké sem, de ezek között is ve-
zető helyen állnak a városok.

Világszerte és nálunk is a városok a mű-
veltség és kereskedelmi munka, a vagyon
duzzadó és fejlődő emporiumai, ők a nem-
zeti jellegnek modern kifejezői, ők a haladás
gőzerejű előretörői, velök — különösen, ha
értelmileg soraközök és közös mondaní-
valójuk van — kalaplevéve kell szobaállani
az ország kormányzóinak.

Addig is, míg a városok ezt magatar-
tásuk következetes kifejezésével át tudják
vinni az országkormányzási faktorok köz-
tudatába, jól teszik, ha rövidesen figyelembe
hozzák, a mikor levelükre a választ meg-
sürgetik.

Tavasznak küszöbén.

Rügyfakasztó langyos szellő suhan végig
a tájon. Életre ébreszti a fásult, alvó ter-
mészetet.

Tavaszdodik.

Különösen nagyvárosok légkörén túl e
szó jelentősége igen nagy. A télen át pihenő
kezekbe új erő támad. Előkerül a felszer-
alól a rozsdásodni kezdő eke, ásó, kapa. A
téli hónapok alatt néma határt madárcsicser-
gés, bogárzűmmögés élénkíti meg, melyből
élesen válik ki az ekébe fogott ökröket no-
szogató gazdaembernek hangos szava.

Tavaszdodik. Kezdődik az élet, kezdődik
a földmivesnek is az esztendő. A természet
megifjodik, vidámmá lesz, csak az emberek
arczáról nem szakad le a komolyság, a szo-
morúság.

Az eke szarvát tartó gazdának pedig
mintha még gondterhebb volna az arca.
mint télen át volt. Minden újabb barázdánál
sóhajtás tör elő kebléből, minden egyes a
barázdákra vetett tekintet mintha azt mon-
daná:

— Hát érdemes a rögtöt feltörni? Ér-
demes újra kezdeni az izzadtságos munkát,
a miből oly kevés a haszon, oly kevés az
Isten áldása.

A kép egy kicsit se túlzott. Tavasz-
nak kezdetén, már esztendők óta, nem fognak
gazdánk azzal a kedvvel, azzal az igyeke-
zettel és lelkesedéssel a földnek megmunká-
lásához, a mint a munka kezdete megkívánna.

TÁRCZA.

Merengés.

Mit gyötörne engemet,
A kéjvágy élete?
Nem tölthetné keblemet,
Ennek élvezete! . . .

Az uralkodásnak sem,
Ragyogó hatalma!
Nem tudná az éltet,
Tölteni buzgalma . . .

Boldogságot vár éltet,
S örömet szívemnek,
Hol nyerem? ha tudnád ifjú —
Mit érted szenvedek! . . .

Labancz keresztelés.

Irtá: Lampérth Géza.

Furcsa kis keresztelő volt biz a Kurz Johann
labancz lájtinánt uramé, a mely is végbement vala
pap nélkül, szentelt víz nélkül, csikorgó februáriusi
napon, a Balaton kellős közepén, az Úrnak 1707-ik
esztendőjében.

Akkor volt az a híres nevezetes asszonycsata
Csobancz-váron, a melyet holta napjáig megemleget-
tett Rabutin császári generális ő ékszellencziája.
Száz Márton kapitány harmincz hajduja, meg a zalai
kurucz menyecskék úgy elverték ott a port a hét-
ezer főnyi labancz armádián, hogy hirmondó is alig
maradt belőle. A ki fogát ott nem hagyta a csobanczi
bozótok között, az lóhalálban menekült a csufos ve-
reség után Tapolczának, onnan meg a stájer hegyek
felé, Starhenberg Miksa védőszármái alá. Legelől
persze, amiut illő, maga a vitézlő generális.

A megzavarodott, hanyatthomlok rohanó tömeg-
ből a Lesencze-völgyben hirtelen csak kivált egy
lovass alak, Johann Kurz lájtinánt és irányt válto-
ztatva, délnek vette útját, egyenesen a Balaton felé.
Bajtársai alkalmasint árulást gyanítottak, mert ha-
marjában egy golyóbist röpítették utána. De azután
nem törődtek vele, elég volt kinek-kinek a maga
börét menteni. Hagyták futni Johann vitézt, — hol
der Teuffel! . . .

A szerencsétlen vitéz pedig kétségbeesetten sar-
kantyúzta, ránczigálta lovát, hogy valamiképpen a
többi menekülő után irányítsa, de hiába. A megva-
dult táltos örült sebességgel vágatott a Balaton jegén
át a somogyi partok felé, torony iránt egyenesen
Boglárnak. Alkalmasint kurucz paripa volt előbbet
és megúnta a labancz szolgálatot, avagy talán szülő-
faluja tornyára ismert odaát s haza igyekezett egy
kis jó somogyi zabra, mit sem törődve azzal, hogy
a lájtinánt úrnak a legkisebb hajlandósága sincs
erre a veszedelmes kirándulásra.

Szikrát hányt az éles aczélpátkó, ropogott pat-
togott a jég a paripa lábai alatt s a kétségbeesett
lovass, mikor már látta, hogy lovát megfékezni nem
bírja, minden erejét összeszedve, átfogta a ló nyakát
és reafeküdt. Istennek ajánlta lelkét s várta, mikor
nyílik ketté az óriási jégtábla s mikor temeti őt
lovastól együtt maga alá, zsákmányul halaknak és
kigyóknak . . .

A hatalmas, derék-vastagságú jégréteg azonban
álta a terhet becsülettel. Nemhogy szétnyílt volna,
meg sem roppant. De a vérig esigázott állatot végre
is elhagyta ereje s egyszerre csak — közel már a
boglári partokhoz — kisiklott alóla mind a négy
lába. Összerogyott s menten kiadta párját. Am lo-
vasának nem történt semmi baja. Johann vitéz a
hideg jégen hamarosan talpraugrott s a part felé
igyekezett gyalogszerrel.

— Hahó, megállj! — kiáltott utána egy öblös
hang, a mint néhány lépést tett előre. És a jégre

ereszkedett sűrű ködből bundás marcsona alakok
buntakoztak ki egymásután a háta mögött. Vagy
tizen-tizenketten lehettek, fokossal, csákánnyal völ-
tegyverkezve valamennyi. Boglári halászbemberek
voltak, a kik dolgukat végezve a jégen, szintén haza-
felé igyekeztek.

A torzonborz alakok láttára Johann úr meg-
hökkenve kapott kardjához és kemény szóval rivalt
a bundás atyafiakra. Hogy hát micsoda hallatlan
vakmerőség ez? Hogy merik őt megállítani? Tudják-e
kivel van dolguk? A fölséges császár hadnagyával!
Kerébe töreti, karóba huzatja valamennyit, ha őt
még tovább infesztálni merik . . .

No, eltalálta a szót ő labanczsága. A kurucz-
vérű „somogyi bicskások“-nak több sem kellett.

— Üssük agyon a beste fiát! Pokolba az eb-
hítű labanczcsal! — zudultak föl egyszerre a fokosok
meg a jégvágó csákányok ugyancsak gyilkos kedvvel
tánczoltak a levegőben. Egy hórihorgas suhancz hir-
telen rávetette magát a kardjával hadonázó labanczra,
kicsavarta kezéből a fegyvert, ketté ropintotta, mint
valami hitvány mogyorófpálcát s úgy dobta a
lába elé.

Matyók, az öreg halászgazda csitította le le-
gényeit.

— Lassan atyafiak, minekelőtte a poklok mély-
ségei tenekére küldenék a lájtinánt urat, nézzünk
a szemébe öklémének egy kicsinyég. Efféle czifra
császár-madarat úgy sem mindennap láthat az ilyen
magunkfajta rongyos kurucz ember. Aztán meg
hátha üzenni is akar valamit a fölséges császár
úrának. Azt is hadd mondja meg, ki fia, mi fán
termett? Hogy tudjuk, mit irassunk ma'd a tejfájára.

A legények elcsöndesedtek erre s Johann vitéz
sietett fölhasználni a kedvező alkalmat. Hamarosan
fordított egyet a köpenyegén és töredelmes szívvel
vallani kezdett. Hogy, azt mondja, a neve Kurz
Johann, de az imént eltéveszté némiképpen a be-
szédet. Mert való igaz ugyan, hogy ezideig a császár

Csüggedés vesz erőt rajtuk; általános a panasz, hogy a gazdálkodás nem fizeti ki magát. Aggódva vetik el a magot: a termésnek, ki tudja, lesz-e ára? Valaha csak attól féltek a gazdák, hogy Isten nem segíti meg munkájukat; féltek a fagytól, jégesőtől: ma mintha mindez csak másodrendű kérdés volna.

Álljunk meg itt egy kissé és gondolkozunk, mennyiben jogosult a panasz és a félelem.

Hogy a gazdálkodás nem fizeti ki magát, annak legnagyobb részben tényleg a termények alacsony ára az oka. Erről a gazda nem tehet. Ámde tekintsünk körül az egész világon: ez a baj általános. Ez ellen tehát a panasz édeskeveset segít, ez ellen tenni kell valamit:

Kisgazdáinknak legnagyobb hibája az egyoldalú gazdálkodás. Akkor — mikor a buzaár alacsony, — pusztán a szemtermelésből várni minden jövedelmet nem szabad. Sok pénzt lehet szerezni az állattenyésztés révén; a tej és baromfi értékesítésével jelentékenyen lehet a jövedelmet szaporítani.

Fektessék tehát kisgazdáink a gazdálkodást helyesebb és szélesebb alapokra, a régi, elavult rendszerrel hagyjanak fel. Vajjon ki gondolt nálunk eddig a terménymagvak nemesítésére? Évről-évre egy és ugyanazon földből kikerült búzát veti el a földműves — igen gyakran annak is a legsilányabbját. Természetes dolog, hogy az ilyen mag termése is silány marad. Lám Németországnak világhírű magnemesítő szövetkezetei vannak. Az ottani gazda csak kipróbált és kitűnő vetőmaggal látja el földjét.

Ha a földet jól és okszerűen megművelik, észszerűen kihasználják, a vetőmagot jól megválasztják, — az eredmény sem marad el. Itt következik a feladat második része: szervezzék az értékesítést.

Fektessék a termények értékesítést szövetkezeti alapra, az értékesítő szövetkezetekből származó anyagi haszon jelentékenyen szaporítja a gazda jövedelmét.

Nincs különben a gazdasági életnek olyan ága, a hol szövetkezéssel ne lehetne a mostani helyzeten segíteni. Bars megyének egyik vidékén gőzeke beszerzéséért tömörültek a gazdák. Az előnyt az mutatja, hogy a példának már is akadt követője. Mit szóljunk a tej-, tojás-, gyümölcsértékesítő, a gazdasági eszköz-, műtrágyát beszerző szövetkezetek működéséről?

Időszerűnek tartottuk ezeket elmondani most, kezdetén a tavasznak, kezdetén az új gazdasági esztendőnek. Vajha megfontolnák

mindezeket szántás közben földművelő gazdáink.

A komoly megfontolásnak eredménye bizonyára nem maradna el. Az aratás akkor bizonyosan letörölné a gondot, a szomorúságot sokak arczáról.

M u n k a.

Létérdekünk, maga a nemzeti jövőnk jórésben azon küzdelem sikerétől függ, melyet mezőgazdaságunk vív a reászakadó világválságban. Ekkép nem pusztán egy társadalmi réteg, vagy osztály kemény harcáról van szó, hanem az egész nemzetet átfogó nagy érdekéről. Komor és aggasztó jelenségek dacára bizalommal tekintünk a jövőbe. A földművelésügyi miniszter minapi nagy beszédében — és ez osztatlan nézet —, le vannak rakva e bizalom alapjai. Ha pusztán csak jó földművelési politika egymagában is elégséges volna a magyar agraritúra s az ezzel kapcsolatos társadalmi és nemzeti kérdések megoldására, akkor semmi bajunk sem lenne, annál kevésbé toronyosulnának komor felhők a láthatárra. Önmagában azonban semmiféle politika nem elégséges. A vezérlő gondolatot ki kell egészíteni a vezetettek cselekedetének. Ez a cselekedet a munka.

A munkát egyáltalán magasabb piedesztálról kell szemlélnünk, mint ez rendszeren történni szokott. A munka a nemzetalkotó és néha a nemzetmentő erő. Munka által lesznek a népek nagyokká és hatalmasokká, a munka adja nekik a halhatatlanságot.

A dologtalan népek elpusztulnak, koldusokká lesznek s végül teljesen tönkremennek. Még azok a népek is dekadensek, a melyek századokon át tartó szorgalmas munka gazdag eredményeiben dologtalanul dulkalkodnak. A hatalmasan végzett társadalmi és nemzeti munka teszi a német és angol nemzeteket óriásokká s a világ vezéreivé.

A munkával kezdődött a civilizáció és azzal ér véget. A munka isteni forrásból származó tökélyesítő erő.

A első munkával kezdődött az első lépés, az eszmény, a tökély felé. Úgy ennek, mint annak előfeltétele a munka. A teremtő erő az embert miudjárt kezdetben tökéletesnek alkothatta volna, de a munka végtelen oltotta bele, hogy ez legyen vezetője a végtelen ösvényen. Nemesték a népeket, hanem az egyéneket is a munka nemesíti s az első határvonal az ember és állat közt ott volt, a hol a céltudatos munka fellépett.

Újra ismételtet, hogy semmi válságból, akár egyén, akár nép, ki nem bontakozhatik munka nélkül s hogy maga a legjobb politika is csak féleredményt érhet el, vagy éppen haszontalanul lesz érelvesztés munkát támogatása nélkül. Komolyan kell figyelmeztetni nemzetünket, hogy gazdasági válságát csak óriási, önfeláldozó munka által enyhítheti. Csak munka által gátolhatja meg, hogy gazdasági bajából társadalmi és politikai veszélyek fakadjanak.

kenyerén vitézkedett, de a mai szent napon Csobáncz alatt megszökött a labancz armádiából, hogy az igaz ügy szolgálatába álljon. Rákóczi táborába igyekszik most, hogy fölcsapjon kurucz vitéznek.

Az együgyű, egyenes lelkű parasztokat nagyon megvette ez a csalafinta beszéd és egyik-másik már parolát akart váltani az újdonsült kurucz vitézzel.

Megint az öreg Matyók gazda lépett közbe bölcs mérséklettel.

— Csak mindent okkal, móddal, atyafiak. Várjunk csak avval a parolázással. Avagy elfelejtették-e kendtek, mit mond a nóta? Hogy azt mondja:

Ne higgy magyar a németnek
Akár mivel hitegetnek!

Olyan dolog ez, mint a hitválas. Valamiképpen, hogy vannak hitetlen pogányok és hívő keresztények, azonképpen vannak labanczok és kuruczok. És valamiképpen a hitlent meg kell keresztelni, hogy igaz hívő legyen, úgy azonképpen mink is megkereszteljék a lájtinánt uramat, hogy igaz kurucz váljék belőle. Még pedig itt helyben, hogy aztán le ne tagadhassa a megvédett mióváltát.

Az emberek tanácstalanul néztek össze. Nyilván azt nem érték föl észszel, hogy mi módon legyen itt keresztelés, a hol pap sincs, szentelt víz sincs. Kimagyarázott a furfangos Matyók gazda mindent.

— A pap, azt mondja, én magam leszek, a szentelt víz amott van a lékben, a mit az imént vágunk, a keresztkoma meg a két legmarkosabb legény léssen közületek.

Most már világos volt az állapot. Két markos legény előlépett, közre fogta a labanczot, a nyitott lékhez vezette s minden könyörgése és rimázkodása ellenére jó derékkötésig bele-mártotta a hideg, jegesedő vízbe.

— No szép esém Kurz Johann, most már Kurucz Jancsi a neved! — szólt Matyók gazda a didergő vitézhez s butykosából beletessékelt néhány

messzely jó törköly pálinkát, hogy meg ne vegye az isten hidegie szegényt.

A két keresztkoma levetette bundáját, jól bebugyvárták, szánkára ültették s futvást szállították partra így az új kuruczot. Ott állt a rév mellett mindjárt a Nyakiglab Mócsi esárdája, oda bevitték s ágyat, meleg párnát kértek számára.

A faluban hamarosan híre futott, hogy a halászok labanczot fogtak.

Nosza kaszára, vasvillára kapott minden épkezláb ember s rohant a Nyakiglab esárdához.

Matyók gazda nyugodtan pipázgatott a kapu előtt.

— Igaz-e, hogy labanczot fogtak kendtek? Igaz-e, hogy ide hozták? — kiabáltak a kolompokok.

— Adják elő kendtek, hadd fojtsuk belé a labancz lelkét! ... Hol van a beste fia, hadd küldjük pokolra! — rivalt adáz dühvel a tömeg.

Matyók gazda kiverte pipájából a hamut, aztán ravasz hunyorgatással felelt:

— Csak csendesen atyafiak. Úgy áll a dolog, hogy mi igaz is, meg nem is, amit kendtek kérdeznek. Mert fogni ugyan labanczot fogtunk, de hozni mégis kuruczot hoztunk. És elmesélte apróra a furesza keresztelés történetét a nép nagy gaudiumára. Kaszána, vasvillának nem volt több dolga, a hasát fogta mindenki, úgy kaczagott.

János vitéz a halálos verejték verte ki odabent, mikor a tömeg vad rivalgását meghallotta. Mintha a lélekharangot kongatták volna már fölötte... S mikor aztán a zivatar elvonult, nem győzött elég halát adni Matyók gazdának, a miért olyan alaposan megkeresztelte őt.

— Szívesen esém, máskor is, — dörmögött deres szakállába a furfangos öreg és nagyot ütött az asztalra:

— Mózes gazda: még egy pintet a keresztfiúnk egészségére!

Panaszok és ellentétek keresése nem segítenek. A munkának még azon áldásos hatása is megvan, hogy nem oszt szét, hanem egyesít. Valóban a nemzet egyesített erejére van szükség, hogy gazdasági válságok idején teremthessük meg gazdasági felvirágulásunk alapjait. Ugyanakkor, a midőn mezőgazdaságunk nehéz harcot vív, végre kell hajtánunk átalakulásunkat az ipari termelés felé. Mekkora erőfeszítés, mily türelem és önfeláldozás lesz szükséges ehhez! Miképp kell a legnagyobb ellentéteknek összesimulniok, miképp kell átkarolnunk az összesítő lényegyet! Ugynevezett agráriusoknak és merkantilistáknak miképp kell az egyesített munka által közös célra törekedniök! Egyáltalán milyen, méreteiben eddig szokatlan munkát kell megtanulnia nemzetünknek!

A jó példában nem lesz és nincs hiány. A nemzet vezérei a legszebb útmutatást adják.

De nem elég, hogy a nemzet vezető férfiai jó példát adjanak, kell, hogy a nemzet kövesse is példájukat. Társadalmunkat nagy toborzóval a munka csatájára kell fölhívni. A „Pató Pálok“ s Petőfi „Magyar nemese“ szerencsére már kiveszöben vannak társadalmunkból. Munkára ébredez régi középosztályunk s az arisztokráciában kiváló férfiak a nemzet vezetői közé állanak a jó példával. De még csak a kezdet kezdetén vagyunk. Minden társadalmi rétegre nagy föladat vár.

Középosztályunk legsűrűtebb teendője: önmagának megmentése, a nemzet érdekében. Arisztokráciánk pedig emlékezzék meg, hogy az angol főnemesség létesítette Anglia mezőgazdasági átalakulását s különösen azt az állattenyésztést, melynek a földgömbön nincsen párja. És hogy a cseh arisztokrácia leghatalmasabb tényező volt az ipar megteremtésében, mely Ausztriának gazdasági fölényt ad velünk szemben. Ha mindenki megteszi kötelességét a munka versenyében, akkor diadalmasan bontakozunk ki társadalmi és gazdasági válságunkból. Magyarországot, épp úgy, mint a legtöbb államot, a harc munkája alapította meg.

De a magyar államot is csak a produktív és polgári munka teheti virágzóvá, csak ez mentheti meg minden veszedelemtől.

H I R E K.

— **Felkérjük hátralékban levő tisztelt előfizetőinket, hogy hátralékaikat kiegyenlíteni sziveskedjenek.**

— **Személyi hírek.** Rónay Jenő, városunk főispánja — ki csütörtökön a közigazgatási bizottság ülésén elnökölt, pénteken visszatért székhelyére Nagy-Becskerekre. — Faragó János kir. s. tanfelügyelő pénteken délután Lugosra utazott, honnan családjával a jövő héten költözik végleg városunkba.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi miniszter Penyigei-Manzúr Gyula temesvári kir. törvényszéki jegyzőt a pancsovai kir. törvényszékhez albiróvá nevezte ki.

— **Halálozás.** Özv. Vancsini Teréz kedden halt meg 55 éves korában, hosszas szenvedés után. Temetése csütörtökön délután ment végbe nagyszámú közönség részvétele mellett.

— **A népkönyha tevékenysége.** A szegény iskolás gyermekek népkönyhája 52 napon át 8740 adag ételt adott teljesen ingyen a pártfogásába ajánlott szegény tanulóknak. A felvett 182 tanuló közül volt 26 magyar, 81 német 72 szerb, 2 román és 1 tót.

— **Feltételes adomány.** Ilyen jótékonyági adományra is van kilátása a népkönyha-egyesületnek egy mindenkélt szerb polgártársunk részéről. A napokban kiüritett gyűjtő perselyek egyikében ugyanis egy kis czédula találtatott, mely szerb nyelven 5 forintot ígér a népkönyháának, ha a magyar-német-szerb feliratú perselyeken a szerb szót a többi fölé helyezett. Úgy halljuk, hogy valaki felajánlott az egyesületnek ily felirású perselyt, hogy a szerb jótékonyágának gyakorlását lehetővé tegye. Csak aztán meg ne feledkezzék jó kőbányai sör mellett M. úr (ezen betűvel vannak a sorok aláírva), ígérete beváltásáról.

— **Alakuló ülés.** A pancsovai magyar sziniügyi bizottság ma vasárnap délután 2 órakor tartja alakuló ülését a város háza nagytermében Kivánatos volna, hogy a Gromon Dezső magyarnyelvtérjesztő egyesület által megindított mozgalom teljes sikerhez vezessen, mert ennek sikerétől függ, hogy a délvidéki szinikerület bizottságában városunk méltányos kívánságai a magyar szini idényt illetőleg kellő figyelembe vétessenek.

— **Beteg főszolgabíró.** Jablonszky Miklós, a pancsovai járás köztisztviselőben álló főszolgabírójára, ki szembaja miatt már több mint három hónapja őzi a sötét szobát, gyógykezelés céljából tegnap Aladár fia és dr. Kehrér Károly járási orvos kíséretében Bécsbe utazott. Őszintén kívánjuk, hogy minél előbb és teljesen meggyógyulva térhessen vissza kedves övéihez.

— **Miniszeri köszönet.** A nagyméltóságú vallás-és közoktatásügyi m. kir. Miniszter úr f. é. február hó 23-án 11,817. sz. a. kelt magas rendeletével a „Pancsovai Népkönyha“ igazgatóságának a helybeli állami főgymnasium segélyező-egyesülete javára tett 391 kor. adományért elismerő köszönetét nyilvánította.

Májusi ajtatósság. A májusi ajtatósság alkalmából a templom feldíszítésére a következő nemes-szívű adományok folytak be: vásonkeői gróf Zichy Lujza 50 kor., Stancsieh Matild 24 kor., Szabady Cornelia 20 kor., Klínger Johanna, Deemand Magdolna 6-6 kor., Sommer Mária, Zubanovics Emilia, öz. Márton Mária 5-5 kor., Allgayer család 4 kor., Nádor Emilia 3 kor., Miljanics Krisztina, Hoffner Ágnes, Grimlinger Terézia, Mrazek Magdolna, Nádor Heléna, Matkovics Katalin, Dietz Anna, Wieweg Erzsébet, Ziffermayer Julia, Rank Paula, Károly, Julianna és János, Stimmler Jozefa, Abt Antal, Medzihradsky Zsófia, Herzensnyák Eleonora 2-2 korona, Goldheim család 4 kor., Goriány Jozefin 3 kor., Ludvig Mátyás 1. kor. 40 fill., Hankovszky Julia 1. kor. 40 fill., Radda Paulina 1. kor. 40 fill., Radda Jusztin 1. kor. 40 fill., Marek Karolina, Kressek Katalin, Kressek József, Wietz Amália, Magor Terézia, Leutenberger Borbála, Kresser Borbála, Lakner Rozina, Lakner Hermina, Wetti Aurelia, Mielh Francziska, Antonovics Terézia, Hausner Anna, Gáspár Anna, ifj. Gáspár Anna, Pillmann Veronika, Weiss Adolffé, Hefner Magdolna, Wilfinger Terézia, Rosa Elisabeth, Balzer Berta, Gombóc Mária, Schach Katalin, Leihametz Éva, Fáber Anna, Kragischovitz Katalin, Götz Anna, Rohm Josefina, Jancsok Katalin, Stimmler Anna, Nagy Mária, Prohaszka Rozália, Prohaszka Klára, Schmidt Laura, Hermann Mária, Halász Zsófia, Fischer József, Scherter Hermina, Fischer Josefa, Hart Katalin, Vogl Mária, Hejl Magdolna, H im Teréz, Fokter György, Wild Josefa, Henn Erzsébet, Friedlich család, Vancsini Elli, Stimmler Mária, Krécsy Anna, Ludwig Mária, Groy Flórián, Gaal Anna, Franz Regina, Knerr Terézia, Adler Julia, Rothe Terézia, Langin Johann, Ungar Magdolna, Allgayer Julia, Wurga Regina, Gulyás Magdolna, Dörner Erzsébet, Gregorics Mária, Gaal Katica, Scholmásky Adolffé, Lunz Mária, Lunz Lujza, Schmidt Gyuláné, Sager Julia, Korponai Lajos, Korponai Amália, Berdich Josefina, Sch-noviz Mária, Parragi István, Parragi Teréz, Simonovics Katica, Lipcsy Teréz, Koher Amália, Zsarnai Margit, Zsarnai Anna, Rauschan Viktória, Rauschan Viki, Pesicz Ignáz, Papp Sándor, Duffeck József, Duffek Karolina, öz. Juba Ferenczné, Juba Izabella, Juba Paula, Littahorszky Rozina, Wolff Miklós, Asten Paula, Wrany Anna, Mayerhoffe Mária, Frey Aurélie, Supp Mária, Gramberg Anna, Gramberg Wilhelmine, Damjanics Anna, Medzihradsky Anna, Saldek Mária, Jeger Borbála, Kellmont Katalin, Kiss Anna, Irasek Ilona 1-1 korona. Névtelenül a templomban levő gyűjőszekrénybe 12 kor. 40 fillér.

Az árvizvédelmi bizottság pénteken délután ülést tartott Mattanovich Adolf polgármester elnöke alatt. Elhatározta Pavlovics György főmérnök előadása alapján, hogy a gyűjtő csatornát nem zárhatja el, hanem a csatorna bukó nyílásai fölé emelt kúrtokkal akadályozzák meg a csatorna vizének kilépését. A felső városi faraktáraknál összegyűjtendő esővizet pedig szivattyukkal a vasuti töltésen dobják át. Az árvizvédelmi bizottságnak, no meg a város alacsonyabb részein lakóknak tartós szép időjárást kívánunk.

Képviselő választók névjegyzékének helyesbítésére Pancsova városába és Dollovára Szabó János vár. főjegyző és Szivanovics Mihály mint rendes-, Dr. Schendl Emil és Dragomirovics Szvetozár mint póttagok, Glogon, Almás Franczfeld községekbe Róth Ferenc városi tanácsnok és Dragomirovics Szvetozár mint rendes-, Rakics Sándor mint póttag, Sándoregyház, Sztarcsova, Hertelendyfalva, Borcsa, Beresztócz, Homolicz és Bárányos községekbe Bogoszavlyevics Vlasztimir városi tanácsnok és Nikolic Miklós mint rendes-, Dr. Schendl Emil mint póttag, Antalfalva, Tor-Vásárhely és Lajosfalva községekbe Jo vanovics Sándor vár. tanácsnok és Stojcsics János mint rendes-, Bogdánov János mint póttag lettek kiküldve.

Zeneestély. A Monya Vászsa vezetése alatt álló cigány-zenekar ezentúl minden szerdán és szombaton este a „Hungaria” szálloda éttermében fogja gyönyörű nótáival a közönséget mulattni.

Végzetes mulatozás. Polcz Péter négy társával pénteken este vig mulatozást rendezett egy Ráközy-utczabeli örömházban. Már kilenc óra felé annyira duhajkodtak a fiatal suhancok, hogy még a kevésbé finyas donnak is megszokták. Majd dulakodás lett a vége, miközben a kapu alá került az egész társaság. Itt a legények kövekkel dobálták meg a leányokat. Vas (Csorba) János, az éjjeli mulatóhely tulajdonosa bottal kezében akart rendet csinálni. De veszítte, mert Polcz Péter fiatal legény egyik kezével megfogta a botot, a másik kezében levő nagyfajtájú zsebkéssel pedig úgy hátra szúrta Vast, hogy az menten összerogyott. A kes Vas tüdejét sértette meg. Az életveszélyesen sérültet még az éj folyamán hallgatta ki Nauer György vizsgálóbíró. A fiatal tettes fogva van.

A munkásokért. Az I-ső pancsovai előleget egyesület mint szövetséget 50 koronával az országos munkás és cselédszervező pénztárnak alapító tagja lett.

Megszokott toloncz. A multkor adtunk hírt, hogy rendőrségünk valami Steinmetz Eliás nevű 19 éves suhancot jogosulatlan könyörödmány gyűjtésért három napi elzárásra és hazatoloncolásra ítél. Mint a városi főkapitányságot most Szegedről értesítik, Steinmetz az öt kíséző szegedi rendőr elől, Hódmező-Vásárhelyen túl a robogó vonatról leugrott és megszokott Most azíránt folyik a nyomozás, hogy nem-e terbeli egyéb tiltott eszeikmény is a megugrott lelkiismeretét.

Tuz. Ma n ő Györgynek a sztarcsovai sorompon túl levő házában pénteken délután tűz ütött ki, melyet a gyorsan kivonult tűzoltóság, még mielőtt nagyobb mérvet öltethetett, lokalizált. Egy felszeréget le.

A városi kórház kibővítése. A városi kórház már hosszabb idő óta minden tekintetben szüknek bizonyult. Nem ritkán sokkalta több beteg volt egy szobában elhelyezve, mint az egyáltalában megengedhető. És különösen hiányát érezték a külön elmebeteg osztálynak. Ezen most már nagyon is érezhető hiányoknak megszüntetésére törekszik úgy a kórházi bizottság, mint a városi tanács. A kórház szükségessé vált kibővítése el van határozva és a kibővítési tervek elkészítésére 400 korona pályadíj tűzött ki. Tervbe van véve az elmebetegek számára egy külön pavillon, valamint felvételi iroda és orvosi lakás építése. Mindezen dolgok szükségeseek, de különösen egy orvosnak a kórházban való állandó tartózkodása esetében számos panasznak és viszálynak eleje fog veténi.

A víz állása. A Temes víz színe a mult szombat óta tegnapig 4-52 meter. 61 5-41 méterre emelkedett. A víz bár lassan, de állandóan emelkedik és már el-lepte az alsó rakpartot.

Bővítik a temespartí állomást. A mi vasutunk „Pancsova-Temespart” nevű kupléban is már megénekelte állomásnak kalitkaszerűségét komoly veszély fenyegeti. Mint értesítetnek, a m. kir. államvasutak igazgatósága szépen illedelmesen felhívta a pancsova-petrovorszellői vasut részvénytársaság figyelmét nevezett állomásnak elégtelenségére. Egyuttal megküldte a szerrinte okvetlenül szükséges bővítési munkálatok terveit és költségvetését is. Ezek szerint a felvételi épület egy földszintes és egy emeletes szárnyal való bővítendő, a színek és raktárak pedig még egyszer akkorára építendőek. Ezenkívül még két sínparasz fektetendő és a csonka vágány tetemes meghosszabítandó. Ezen legszükségesebbnek jelzett bővítések 61.000 koronába kerülnek és foganatosításuk után a torontáli vasutak vonatai is ide futnának be. A „mi” vasutunk igazgatósága legközelebb fog a kibővítés kérdésével foglalkozni. Reméljük, hogy az óriás módon növekedő forgalom igényelte bővítésekhez szintén hozzájárul.

Megharapott kis leány. A mult héten egy gyanus viselkedésű kutya megharapott egy kis lányt a felső városban. A kutyát leütötték és felboncolták. Urbán Gusztáv állami állatorvos a veszteség kétszötelen jeleit állapította meg. A szülők a sajnos következményekre való figyelmeztetés dacára sem akarják a szerencsétlen kis leányt a Paszter intézetbe vitetni. E szomorú alkalomból felhívjuk rendőrségünk figyelmét az alsó városban éjjelenként kóborló kutyák egész falkáira. Úgy látszik, hogy a nappal megkötött vagy bezárt kutyákat akkor eresztik tulajdonosaik egy kis szabad mozgásra. Ezen nagyon könnyen vézettesse válható tilalom áthágás elkövetői ellen egy kis erély alkalmazása nagyon kívánatos volna.

Hajó összeütközés a Dnyán. Kedden éjjel Vinnicza alatt a Duna magyarországi partja mentén az üresen haladó „Előre” nevű csavargózs a „Wilhelm” által vontatott egyik uszályhajóval összeütközött. Az uszályhajó fedélzetén esett némi kár.

Kutya zárlat. A városban előfordult veszteségi esetek miatt a rendőrkapitányság 40 napi kutya zárlatot rendelt el. Ezen idő alatt bármilyen kutya csak szájkosárral és poráron vezetve bocsájtatható az utcára. Tájékoztató figyelmeztetjük a közönséget, hogy a befogott kutyák többé ki nem adatnak és feltétlenül kiirtatnak.

Nem lesz román temető. A mult évben megalakult gör. kel. román egyházközség külön temetőre helyet kért a városból. A városi tanács elutasította nevezett hitközség kérelmét azon oknál fogva, mert az ő felsége által jóváhagyott 1871. évi szerb-román egyezmény értelmében Pancsován gör.-kel. román egyházközség törvényesen megalakulnak nem tekintethető. A megfelebbezett tanács határozatot a város közigazgatási bizottsága csütörtöki ülésében indokánál fogva helyben hagyta. Külön román temető tehát nem lesz egyelőre.

Csirke tolvajok. Wirz Mihály és István pancsovai lakosok a mult héten látogatába mentek Franzfeldre Kieser Andrásához. A három jó madár közkereseti társasággá alakult s megdézsmálta a franzfeldi baromfi állományt. Összesen 25 drb. csirkének jutottak ily módon birtokába, melyeket a pancsovai piacon értékesítettek. De veszültek, mert rendőrségünk elcsipte az újfajta baromfi tenyésztőket.

Tolvajok a temetőben. A szerb temetőben a mult héten négy sírról ellopták a sírkeresetek vasrácskapuit. A rendőrség erősen nyomoz az elvetemült tolvaj után.

Börgyár. Az I. fokú iparhatóság az érdekeltek meghallgatása után engedélyt adott egy börgyár felállításához. Az új vállalat a Bachmann-féle téglagyár mellett a volt spodium gyárban lesz a modern igényeknek megfelelően berendezve. Örömmel üdvözöljük az új vállalatot, mely szinte hivatva lesz városunk iparát emelni s előmozdítani.

A papirosipar haladása. Japánban már a légpárnákat is papirosból kezdik csinálni. Az erre alkalmas erős és el nem téphető papír a japáni papiropar kitűnő produktuma. Nadrágot, fehéraeműt már régen készítenek papirosból. Most pedig a papirosok a gummitárgyakról kezdik a versenyt. A papír légpárna könnyű, igen tartós, olcsó és kényelmes. Igen vékony és keskeny rétegekből készül, melyek rendkívül erősek. Az ilyen légpárna háromszor könnyebb a gummpárnánál és összehajtvá, mellényzsebbe telfér és ennélfogva utazásoknál igen celszerűen használható.

Gépkezelők s futók vizsgálja. A nagy becskeri gépkezelőket s futókat vizsgáló bizottsága előtt a jelentkezők e hó 30-án d. e. 11 órakor vizsgáztatnak Nagy-Becskeren a m. kir. államépítészeti hivatalban, mire az érdeklődőket figyelmeztetjük.

Csalás. Jó madarra tett szert a rendőrség az itteni bádógosmester Marek Ferenc segédjében, a rudolfsgnadi illetőségű Korinka Henrik személyében. A nagyreményű bádógművész egy itteni vaskereskedésben munkaadója könyvecskéjére s számlájára flobert puskát, revolvert és patronokat stb. vett, mely tárgyak érteke circa 80 korona. Korinka talán a szorongatott burok segítségére ment volna a nagy hadifelszereléssel, de a rendőrség még idejekorán elcsipte a nagyreményű csemetét s kiméletlenül átadta a járásbírósnak, mely majd nem fogja tudni méltányolni Korinkának az öldöklő fegyver iránti szeretetét s az ípsét a jól megérdemelt detyiba teszi, a hol majd a mellénygombjain a jövőre nézve kiszámíthatja a fiatal család, hasznos-e csálni vagy nem?

Általánosan elismerik úgy nálunk, mint külföldön, hogy a Mauthner-féle gazdasági és kerti magvak gyakran háromszor annyi termést adnak, mint szokásos magvak. Különösen impregnált csillagjegyű répamagjait ritkítják párjukat és össze nem tévesztendőek más utanzott hasonló védjegyű, de nem impregnált répamagokkal. A Mauthner-féle magok tehát fölmulthatatlanok és gazdáink csak helyesen cselekszenek, ha mag-zükségletüket mindig Mauthner-féle magokkal fedezik.

Detorés. F. hó 17-én este 9 órakor ismeretlen tettes betört a templom utca 58. sz. a. lakó Györgyevics György cukorkagyártóhoz s feltörvén a a szobában levő asztal fiókját, abból 60 korona készpénzt s egy ezüst óralánczot vitt el.

A népszámlálás eredménye. Az Országos Központi Statisztikai Hivatal ma tette közzé a népszámlálás előleges eredményét. Most hétfőn küldte meg az utolsó vármegye a területén megtartott népszámlálás anyagát, a statisztikai hivatal összegezte a főbb számadatokat. A részletes eredményt a korábbi népszámlálásoknál követett szokás szerint mindenekelőtt a királynak mutatták be s csak aztán bocsátották nyilvánosságra. A részletes adatok ezek:

	1890-ben	1900-ban	Szaporodás %-ban
Magyarországon:			
Polgári népesség	15162988	16691471	
Katonaság	98376	100928	
Összesen	15261864	16792399	10-03
Horvát-Szlavonországon:			
Polgári népesség	2186410	2397249	
Katonaság	15517	13882	
Összesen	2201927	2411132	9-50
A magyar birodalom:			
Polgári népesség	17349398	19088720	
Katonaság	114393	114811	
Összesen	17463791	19203531	9-96

A népszámlálás roppant anyagát mintegy harmincz-ezer számláló biztos gyűjtötte össze az egész országban. Hogy milyen óriási tömeg számlálólap gyűlt össze, arról némileg fogalmat nyújt, hogy egyedül az anyaországra vonatkozó lapok papirosának súlya körülbelül kilencszáz métermázsá. Ugyanazon a napon, a mikor nálunk a statisztikai hivatal közzétette a magyar népszámlálás eredményét, bocsátották nyilvánosságra az Ausztriában lefolyt népszámlálás adatait. Egész Ausztriában összesen 26,107,891 lakost számláltak, vagyis 2,211,891-el többet mint 1890-ben. A szaporodás tíz év alatt 9-3 százalék.

Negyvennyolczas honvédek összeírása. A negyvennyolczas honvédegyesületek országos központi bizottságának elnöke, Podmaniczky Frigyes báró azzal a kéréssel fordult a megyei összes alispánokhoz, hogy a vármegyéjük területén lakó összes negyvennyolczas honvédek neveit és lakóhelyeit irassák össze. Felhívjuk ezután a városunkban lakó agg honvédeket, hogy annak idején, ha majd az összeírást foganatosítják, jelentkezzenek.

Doctor Kriegl József
valódi angol

bőrvédőkenőese és borax-szappana

1 teljesen mentes minden tilto- vagy károshatású drasztikus anyagoktól, a legjobb kenőes mindennemű bőrférfisátfansárok ellen. — Egy tégely kenőes egy darab borax-szappannal.

Elefore 3 korona 30 fillér **After**

az ősszeg előleges beküldése mellett.

Chief Office 48, Brixton-Road, London SW.

A postautalvány

Thierry A. gyógyszerész balzsam-gyára

Pregradában, Rohitsch mellett. —
— chimzéssel látandó el.

Nagybani vevőknek tetemes árleengedés.

Karcolat.

Tsen-ki, a taoháj.

— Kínai humoreszk. —
— Lás: Földes Lure.

Tsen-ki úgy hasonlított az apjához, mint egy fekete kaffar egy fekete kaffarhoz. Tsen-kinak ezenkívül volt még egy foglalkozása. G volt a taoháj a San-hü kerületében.

Tudják kérem mi az a taoháj. A taoháj ugyanolyan szerepet játszik Khinában, mint nálunk a főispán. Elmondom a két hivatal közti különbséget is. Nálunk előbb van a baj, aztán függesztik fel a főispánt, ott előbb függesztik fel a taohajt, aztán van a baj.

Szóval Tsen-ki taoháj vala a San-hü kerületben, abban a kerületben, mely híres volt szép asszonyairól. Khina legsárgább amazonjai, legjobban összenyomorgatott lábú hölgyei, legmandulább szemű virágai a San-hü kerületben laktak. És ez volt Tsen-ki veszte. Tsen-ki imádkozta mindazt a mi sárga, mindazt a mi hasonlatos a mandulához. Szóval imádkozta kerületének összes asszonyait.

Tsen-ki délceleg ember volt. Be fogom mutatni. Képzelnék el kérem egy óriási citromot megfelelő sárgasággal és ugyancsak megfelelő dudorokkal. Ez jelképezi Tsen-ki úr arcát. Most méltóztatásnak némi fantáziával a citrom felső részén elképzelni két vörösré sült kiflit. Szükségtelen mondanom, hogy e mélyen tisztelt kiflik Tsen-ki úr szemöldökeit helyesbítik, melyeknek piros színe vetekeedett a karminintával, a tűz lángjának színét pedig éppen négy lófejjel győzte le.

A kiflik találkozási pontjától lenyúlott egy óriási nentudom micsoda, melyről csak a beavatottak állították, hogy az legyen Tsen-ki úr orra. Az azonban biztos, hogy Tsen-ki taoháj orra a legrózsásabb és legmegtermettebb vala egész Khinában.

Tsen-ki úrnak változatosságképpen, szája is volt, melylyel a tisztelt úr, csupa luxusból, enni is szokott. A balsorsnak elég nagy szája van, melylyel milliók boldogságát szokta elnyelni, de Tsen-ki úrnak még nagyobb szája volt. Ezzel tartozom az igazságnak. Azt szokták mondani, hogy füle van a fálnak. Ha ez igaz, akkor a borzasztó nagyságú római Vatikánnak irtozatosan nagy füle lehet, de semmi esetre sem akkora, mint Tsen-ki úré, a ki vasár- és ünnepeken, (már khinai naptár szerint) a fülével szokta legyezgetni becses citromát, pardon, az arcát.

De ez még mind semmi. Most jön a java. Tsen-ki úr bubjáról vérvörös czopf lógott le egészen a földig. A tulipiros czopf végén egy tulinál is tulibb zöld szalagocska ékeskedett, jelezve a piros czopf alján a legeslegzöldebb reménységet. Ezenkívül Tsen-ki úr igen díszes potrohhal is dicsekedhetett. De tudja Kon-fu-cse, ő mégsem dicsekedett vele. Még csak Tsen-ki úr lábairól kell egyet mást mondanom, aztán befejezem Tsen-ki úr fényképét. Az európai pipaszár vékony, a török pipaszár még vékonyabb, de Tsen-ki úr lábszára a legeslegvékonyabb vala. Ebből azonban ne tessék hinni, hogy Tsen-ki úr a lábait pipaszárak gyanánt használta. Azt nem tette. Ment velük. Igen ment velük.

Nos hát mindezekből láthatják, hogy Tsen-ki igen délceleg, elegáns és fess ember vala. Bolondultak is utána a San-hü kerület sárgánál sárgább arcú, mandulánál mandulább szemű, kacsnál kacsnább járású asszonyai. Ha Tsen-ki úr végig gurult pipaszárain az utcán, egy sóhajlás volt az egész város. Az európai asszonyok tanulhatnának a San-hü kerület hölgyeitől. Sóhajtozni csak ott tudnak. Ha egy magyar nő sóhajt, akkor egy gyenge „ah“-ot szalaszt ki cseresznyeajkain (melyek gyakran mindenhez hasonlitanak csak cseresznyéhez nem.) Ha egy khinai asszony sóhajtani akar, nem mondják azt, hogy „ah“. Az ő nyelvükön ez azt jelenti, hogy „hü“. A hu rendes körülmények között csak hü, de ha Tsen-ki úr idézi elő, akkor olyan „hü-ü-ü-ü“, mely még a legveszettebb orkán suhogását is egyszerűen pelengere állítja.

Ha egy asszony azt rebegi ordítva, hogy „hü-ü-ü-ü“, hát az még mindig csak hü marad, de ha az egész San-hü kerület összes asszonyai rázendítik, hogy hü-ü-ü-ü, az már nem közönséges hü, hanem borzasztó sivitás, nyivákolás, bömbölés együtt és összevissza.

És Tsen-ki boldog volt. A sok hü-ü-ü-ü őt elandalította, ugyanannyira, hogy, a mint a krónikák feljegyzik napszámra butult. Az asszonyok sóhajtoztak, Tsen-ki úr pedig boldog volt.

Nem sokáig tartott a pünkösdi királyság. Egy szép napon eljött valami hivatalos ügyben a tartomány alkirálya. Tsen-ki fényes bevonulást rendezett. Az utcákat ellepte a tömeg. San-hü kerület asszonyai közül egy sem hiányzott. Az alkirály egy vén kuli nyakán tűlt és mosolygott a népre. Mosolygott, mint egy széles szájú kancsó. Nyomában haladt Tsen-ki a taoháj és ő is mosolygott, mint egy kis kancsó. Most jött a baj. Mikor a menet odaért, a hova az asszonyok gyülekeztek, Tsen-ki láttára olyan sóhajtsi-viszketegre éreztek a San-hü kerület hölgyei, hogy a legegészségesebb hasonlat is sántitana annak kifejezésében. És felhangzott a hü-ü-ü-ü. Dörgött, ordított, visított az óriási asszony tömeg. Tsen-ki úr mosolygott. De az alkirály megsiketült. Gondolta magában: „hü, az hü, de ilyen hü-ü-ü-ü!“ és egyszerre elvesztette halló-képességét.

És mi lett a vége? Tsen-ki felfüggesztették a czopfjánál fogva.

Régi khinai krónikákból irtam ki e históriát. Elfejtették, hogy ki volt Tsen-ki: ma már nem is tudja senki.

Hirdetések.

3144. sz.
1901.

Hirdetmény.

Az állandó vásártéren építendő czédulaház munkálatai biztosítása czéljából **1. évi márczius hó 27-én délután 4 órakor** Bogdánov János vár tanácsnok irodái helyiségében nyilvános szóbeli versenytárgyalás fog megtartani. Írásbeli ajánlatok az árverés megkezdéséig elfogadhatók. Utóajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Az árlejtési közelebbi feltételek Bogdánov János tanácsnok irodájában megtekinthetők.

Pancsován, 1901. évi márczius hó 23-án.

Mattanovich,

polgármester.

1--1

12 vagy 20 koronáért szállítok

2 eredeti olajfestményt

igen csinos erdőreszléteket ábrázolva, aranyozott vagy mahagonifa keretben 30×50 cm. vagy 50×80 cm. nagyságban; a magasság vagy szélesség irányában festve.

6 párnak egy nagyságból való vételénél külön 1 pár teljesen ingyen.

Csáki Illés

Budapest, VI., Andrassy-út 61. sz.

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszor, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik köszvénynek, csúznál és meghüleseknek.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony“ védjegyre és a „Richter“ czéggeljelzésre.

80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerertárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

Allein echter Balsam
des der Schutzengel-Apotheken
A: Thierry's Präparaten
bei Ralitzsch-Sauerbrunn.

Nélkülözhetetlen és fölülmúlhatlan, hatásában csalhatatlan.
Világáruccikk, kivitel az összes országokba.
Chief Office 48. Brixton Road, London S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb s az egész világon dícsért és legkeresettebb házi-szerek

THIERRY A. Balzsamja.

Fölülmúlhatlan minden mell-, tüdő-, máj-, gyomor- és minden belső betegségeknek. Külsőleg a legeredményesebb

„Sebgyógyszer.“

Valódi az összes művelt államokban bejegyzett zöld apaczavédjeggyel és tokzárral a czég és „allein echt“ szók nyomásával. Evi előállítás bebizonyítható 6 millió üveg. Postai bérmentes szállítással 12 kis, vagy 6 kettős üveg **4 korona**. — Egy minta-üveg ismeretetés és a világ összes országaihoz levő raktárak jegyzékével **1 kor. 20 fillér**. Szétküldés csak az összeg előleges beküldése mellett.

THIERRY A. Százlevelű-rózsa-kenőcse

(ügynevezett **csodakenőcs**) elérhetlen szívóerővel és gyógyhatással! Műtétet rendszeren feleslegessé teszi. Ezen csodabalsammal egy 14 éves, gyógyíthatatlannak jelentett esonstú, legutóbb pedig egy 22 éves súlyos, rákféle betegség gyógyított meg. Hatása antiseptikus és gyors, minden nemű sebnél és gyuladással enyhítést, hűtést és teljes gyógyulást hoz. Gyorsan puhítólag és osztatólag hat és minden, bármily nemű behatolt minden nemű idegen testtől biztosan megszabadít. Egy tégely a pénz előleges beküldése után bérmentes **1 kor. 80 fillér**. Nagyobb rendeléseknél olcsóbb. — Evi kimutatható készítés 100.000 tégely.

Mindkét szerről egy egész irattár közölni fekszik eredetiben a világ összes országaiból betekintés végett. — Kerüljön mindenkit bármily utanzatot és vigyázzon a minden tégelyre beégett czégre „Apothekes zum Schutzengel des A. Thierry“. A hol nincs raktár, ott ne tessék magát hamisítványok, vagy állítólag egyenértékű készítmények megvételére magát rábeszélni hagyni, hanem tessék egyenesen a következőkhez rendelni:

Apothekes A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

(A z osztrák államhivatalnokok szövetségének szállítója
(Contractor of the War-Office and the Admiralty, London.)

25-21

234. szám
végreh. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pancsovai kir. törvényszék 1899. évi 2097. számú végzése következtében Feymann Gyula ügyvéd által képviselt Angyelkovics M. javára Ráczes Zsiya ellen 102 kor. s jár. erejéig 1899. évi augusztus hó 20-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 912 koronára becsült lovak, kocsik, tűzifa gép butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pancsovai kir. járásbíró V. 311/1901. számú végzése folytán 102 kor. tőkekötvetelés, ennek 1898. évi július hó 28. napjától járó 6% kamatai eddig összesen 109 kor. 40 fillérben bíróilag már megállapított és 4 kor. 20 fill. árverés kifizetési költségei erejéig Bresztovácson adós lakásán leendő eszközzésére 1901. évi április hó 2. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik azzal, hogy ezen napon alap és felülfoglaltatók követeléseire erejéig is — a mennyiben kielégítési jogot nyertek volna megtartani fog és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pancsován, 1901. évi márczius hó 16 án.

Bossán,

1--1

kir. bírósági végrehajtó.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír
az
„Adria“
HAZAI GYARTMANY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

A párisi kiállításon az „Arany érem“-mel kitüntetve.

KESZITI

Csász. és kir. udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE
PAPIRMŰVÉNYRÉSZEVTÁRSÁG
BUDAPESTEN.

Kaphatók:
Wittigschlager C., Jovanovics Testvérek, Kohn Samu stb. czégeknél.

Ezen **„IDEAL“** szivarkapapír teljes **100 lapocskát** tartalmaz. Tehát a te jó **2 krajczárodért** ne fogadj el oly papírt, mely nem tartalmaz **100 lapot és hitványabb.**

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

Nyom. Wittigschlager C.-nél Pancsován.

20-4